

Kyrkan Jesu Liv Och Uppståndelse

BIBLISKA SANNINGAR OM STATEN ISRAEL

RLJ-1179-SE

JOHN S. TORELL

29 MARS 2009

DEL 8: FÖRKASTANDET AV MESSIAS

INGA UPPGIFTER OM JUDISKA POLITISKA AKTIVITETER

Johannes evangelium skrevs efter Jesu död och uppståndelse (ca 85-95 e.Kr.), ca 52 år efter Jesu uppståndelse. Profetian som Jesus uttalade (**Matt. 24:1-2, 15-20**) hade blivit uppfylld. År 70 e.Kr. hade Jerusalem blivit reducerat till en grushög, templet var förstört och judar som hade bott i Jerusalem hade blivit dödade eller sålda som slavar på den romerska slavmarknaden.

Apostlarna var inte intresserade av en politisk och militär utveckling i Palestina, men arbetade målmedvetet för att etablera att Jesus verkligen var Messias, vad han hade undervisat om och det faktum att det judiska ledarna hade förkastat honom som Messias. **Joh. 1:1-14**

- Matteus evangelium skrevs ca 40-45 e.Kr.
- Markus evangelium skrevs ca 65-68 e.Kr.
- Lukas evangelium skrevs ca 61 e.Kr.
- Apostlagärningarna avslutades 63 e.Kr.

När vi tittar på detta schema ser vi att bara Johannes evangelium skrevs efter Jerusalems förstörelse.

FÖRKASTELEN AV JESUS

Mycket få kristna har under de sista 200 åren tänkt över vad förkastelsen av Jesus betyder. När vi studerar det måste vi förstå och acceptera följande fakta:

1. Gud Skaparen hade bestämt att hans enfödde son skulle sändas till jorden, bli född av en kvinna av Juda stam och som ättling till konung David. **Joh. 3:16-18; 1 Joh. 4:6-16**

Ingen som tror på Abrahams, Isaks och Jakobs Gud kan rättfärdiga som något naturligt att Jesus förkastades av det judiska ledarskapet. Eftersom det inte är populärt för judar att acceptera Jesus, skulle då Gud säga: "Ursäkta, jag skall försöka igen i framtiden och hoppas att den nästa messias som jag sänder er passar er då." **Nej, denna förkastelse var en förolämpning som Gud inte förlåter!** Så här sade Jesus om detta: **Matt. 21:33-46**

2. Det Nya Testamentet redogör för det judiska ledarskapets förkastelse.
 - a. Sanhedrin dömde honom till döden. **Matt. 26:59-68**
 - b. De judiska ledarna krävde att Jesus skulle dödas. **Matt. 27:15-26**

- c. De judiska ledarna uttalade en förbannelse över sig själva och sina efterkommande. **vers 25**
- d. Efter uppståndelsen konspirerade det judiska ledarskapet mot sanningen och använde mutor för att dölja det faktum att Jesus hade återuppstått. **Matt. 28:11-15**
- e. Efter Pingstdagen fortsatte det judiska ledarskapet att förneka att Jesus var Messias. **Apg. 4:1-22; 5:12-40**

GUDS DOM

Gud talade genom Moses innan folket hade kommit in i det förlovade landet och talade om för dem att de antingen kunde bli välsignade eller förbannade. Om de bestämde sig för att vara lydiga så skulle de bli rikt välsignade. **5 Mos. 28:1-14**

Men om de inte var lydiga så skulle förskräckliga förbannelser drabba dem. **vers 15-68**

Den värsta tänkbara förbannelsen skulle falla på Israels barn om de förkastade Guds frälsningsplan och föraktade Messias!

“Och det skall ske, att likasom HERREN förut fröjdade sig över eder när han fick göra eder gott och föröka eder, så skall HERREN nu fröjda sig över eder, när han utrotar och förgör eder. Och I skolen ryckas bort ur det land dit du nu kommer, för att taga det i besittning. Och HERREN skall förströ dig bland alla folk, ifrån jordens ena ända till den andra, och där skall du tjäna andra gudar, som varken du eller dina fäder hava känt, gudar av trä och sten. Och bland de folken skall du icke få någon ro eller någon vila för din fot; HERREN skall där giva dig ett bävande hjärta och förtvinande ögon och en försmäktande själ. Och ditt liv skall synas dig likasom hänga på ett hår; du skall känna fruktan både natt och dag och icke vara säker för ditt liv. Om morgonen skall du säga: "Ack att det vore afton!", och om aftonen skall du säga: "Ack att det vore morgon!" Sådan fruktan skall du känna i ditt hjärta, och sådana ting skall du se för dina ögon. Och HERREN skall föra dig tillbaka till Egypten på skepp, på den väg om vilken jag sade dig: "Du skall icke se den mer." Och där skolen I nödgas bjuda ut eder till salu åt edra fiender, till trälkar och trälinnor; men ingen skall finnas, som vill köpa. (5 Mos. 28:63-68)

Låt oss titta på de historiska händelserna under åren 66-70 e.Kr. som jag huvudsakligen hämtat från judiska historiska källor.¹

DET JUDISKA UPPRORET ÅR 66 EFTER KRISTUS

Det gjorde judarna rasande att den romerske prokuratorn (guvernören) beslöt sig för att röva templet i Jerusalem på dess skatter. När de började demonstrera på Jerusalems gator sände Florus in romerska soldater och dödade tusentals judar.

¹ Solomon Grayzel, A HISTORY OF THE JEWS, 1947

Då kom det fler judar utifrån landsbygden, vilket föranledde Florus att dra ut från staden och lämna en tredjedel av sin armé som stadens garnison.

Seloterna tyckte att detta var ett gyllene tillfälle för att revoltera mot Rom och etablera en judisk stat. Eleasar, son till en fd överstepräst besatte tempelområdet och gav order att endast judar fick offra och tillbedja där. Detta betydde att hedningarna som bodde i Jerusalem inte längre kunde tillbedja den romerske kejsaren i templets förgård som de förut alltid gjort, och detta var ett trotsigt sätt att utmana de romerska myndigheterna. Judiska aristokrater och medelklassen försökte undgå att stöta sig, men seloterna (revolutionärerna) fortsatte utmana Rom och det skulle bli krig.

De judiska aristokraterna sände budbärare till Florus och konung Agrippa i Galileen och bad om att soldaterna skulle kväsa upproret. Men Florus var bara nöjd med judarnas revolt eftersom det gav honom en chans att göra upp med dem för gott. En liten armé sändes till Jerusalem, och med den romerska garnisonen i staden, kunde de ta över hela staden utom tempelområdet som hölls av eliten av seloternas kämpar. Seloternas stridsmän bröt sig loss från tempelområdet och förenade sig med den judiska befolkningen och kunde då driva ut den romerska armén. Kvar blev två befästningar med Agrippas soldater i den ena och romerska soldater i den andra.

Vid förhandlingar lovade seloterna att om Agrippas soldater och romarna gav upp och kom fram utan vapen, skulle de låta dem gå och återvända till Galileen. Agrippas soldater släpptes, men de romerska soldaterna slaktades när de kom ut utan vapen.

När väl nyheterna om att judarna hade startat en full revolt i Palestina, började hedningar i andra städer attackera judiska enklaver och hela regionen började brinna. Crestius Gallus, den romerske guvernören i Syrien marscherade söderut med en armé för att slå ner upproret. Han lyckades ockupera ett antal judiska städer, men när han kom till Jerusalem besegrades hans armé och han slog till reträtt. Selotiska arméenheter lade sig ett flertal gånger i bakhåll för hans armé i återtåget och kunde ta vapen och förnödenheter från den sargade romerska armén som flydde norrut mot Syrien.

Eufori började sprida sig bland judarna när de äntligen hade besegrat en romersk armé. En judisk regering bildades. Seloterna upptäckte att de inte kunde sköta styrandet och två män utvaldes att leda judarna, Josef, son av Gorion, en före detta överstepräst och Simon Gamaliels son, en ättling av Hillel.

Militära guvernörer blev utnämnda över distrikten i Palestina som skulle upprätta försvarslinjer, värva män till den nationella armén och lägga upp förråd. Galileen ansågs vara det vitala militärområdet och där måste romarna stoppas.

Under tiden förberedde romarna en stor armé under generalen Vespasianus år 67 e.Kr. Han fick tre stridstränade legioner, kavalleri och tusentals soldater av konung Agrippa. Tillsammans bestod armén av 60 000 män.

Det var Nero som var kejsare vid den här tiden, han som också var ansvarig för halshuggningen av aposteln Paulus.

Josef, militärguvernören i Galileen, förrådde Jerusalems regering. Medan tusentals judiska soldater deserterade vid tanken på en sådan enorm romersk armé, erbjöd han sig att hjälpa romarna besegra sitt eget folk. Han anslöt sig till den romerska ledningen med uppdraget att försvaga motståndet hos judarna genom propaganda. Han tog sig ett romerskt namn, Flavius Josefus, som är välkänt bland historiker eftersom han skrev en redogörelse för det som inträffade och har blivit citerad genom århundradena som en tidstrogen historisk auktoritet.

Det blev häftiga strider i Galileen, men dess judisk styrkor kunde inte hålla stånd mot romarna och besegrades. Återstoden av trupperna flydde till Judeen. Vespasianus beslöt att utvidga kampen och tillbringa vintern 68 e.Kr. i Galileen, innan han marscherade mot Jerusalem.

Upproret var dömt att misslyckas därför att seloterna inte fick någon hjälp från judar i det persiska imperiet eller av judar som levde i andra delar av det romerska riket. Under tiden kom en statskupp i Rom och Nero begick självmord. En maktkamp avgjorde vem som skulle bli den nya romerska kejsaren. Sommaren 68 pressade sig Vespasianus söderut och tog hela Judeen med undantag av Jerusalem. Han ombads bli den nya kejsaren och lämnade Rom där han slutligen blev den nya kejsaren. I hans frånvaro lämnades den romerska armén över till hans son, Titus.

När nyheterna nådde Jerusalem att kärnan av Palestina var under romersk kontroll, förlorade den moderata regeringen sin makt, och när seloternas ledare förstod att Josefus hade svikit dem, avrättade de varje medlem i denna regering och skyllde på utnämningen av Josefus.

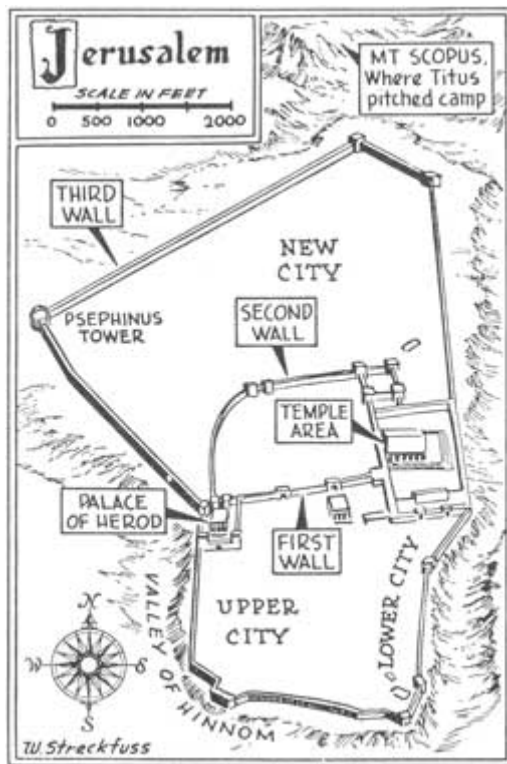
Med romarna utanför portarna bröt ett inbördeskrig ut i Jerusalem då de överlevande moderata ledarna samlade befolkningen i Jerusalem och besegrade seloterna, som fick fly till tempelområdet. Seloterna sade till den idumeiska väpnade styrkan att moderaterna höll på att överlämna Jerusalem till romarna. Som du kanske minns var idumiterna edomiter (ättlingar till Esau), som hade tvingats att konvertera till judendomen före år 0. Deras barn hade blivit fanatiska judar som var villiga att dö för en judisk stat. Seloterna och idumeerna anställde en stor slakt på de moderata judarna och blodet flöt i röda strömmar på Jerusalems gator. Seloterna tog befälet när inbördeskriget var över.

Vansinnet fortsatte när seloterna föll sönder i tre olika grupper med varsin ledare. De hette Johanan av Gischala, Eleasar ben Simon och Simon ben Giora. Dessa tre män och deras anhängare bekämpade varandra, dödade varandra och gjorde slut på de viktiga förråden.

År 70 e.Kr. slog Titus en järnring runt Jerusalem och en belägring började. Seloterna förstod att de måste sluta slåss inbördes och stå förenade mot romarna.

Titus beordrade att civila inte fick fly Jerusalem och alla som blev tillfångatagna blev korsfästa. Seloterna gav också order om att ingen fick lämna Jerusalem levande; de skulle kämpa eller dö. Romarna bröt igenom den yttre muren inom femton dagars belägring. Snart föll den inre muren och seloterna och idumeerna drevs in på tempelområdet.

Seloterna förkunnade att Gud inte skulle låta det Heliga förgås, men de hade glömt de profetiska ord som Jeremia talade. **Jer. 7:1-16**

De återstående judiska prästerna fortsatte förrätta den dagliga bönen och offren tills offerdjuren tog slut. **Prästerna och det judiska ledarskapet förkastade Jesus som Messias; de förstod inte att han var det sista offerlammet och fortsatte förgäves att offra djur tills de alla var dödade.** Nu borde du förstå vad Paulus skrev i brevet till hebreerna. **Hebr. 9:11-26**

Försvararna lyckades hålla stånd mot romarna i tre veckor till. När de romerska soldaterna slutligen bröt igenom detta försvar sparade de inte livet på en enda jude på tempelområdet utan dödade dem brutalt medan så stor smärta som möjligt tillfogades dem. När man bränt ner tempelbyggnaderna, förstörde Roms armé under en period av två år templet, sten för sten, tills endast det som vi idag kallar Klagomuren fanns kvar (vad har vi för bevis på att Klagomuren var en del av templet?).

Det judiska folket var förkrossade för de trodde att Gud inte längre brydde sig om dem och hade tillåtit att deras tempel förstördes. Fastän Gud hade låtit det andra templet förstöras ca 600 år tidigare, förstod de fortfarande inte att det berodde på deras synder.

Enligt den judiske kappvändaren Josefus, dödades flera hundra tusen judar i striderna och senare genom avrättningar. Tusen och åter tusen unga män och kvinnor fördes till Rom och såldes på slavmarknaden till högstbjudande. Andra judar sattes att arbeta i gruvor på olika platser i Romarriket.

Titus utvalde 700 unga stiligade judiska män som skulle föras till Rom och tvingas gå i segerparaden. Senare tränades de för att bli gladiatorer och de flesta dog sedan på Colosseums arena.

Två av de mäktigaste seloterna fångades levande; Johanan av Gischala var emellertid för sjuk för att föras till Roms parader och dömdes till livstids fängelse. Simon ben Giora sändes till Rom för paraden och avrättades därefter.

MASADA

Masada är en fästning belägen på en nära 400 meter hög klippa med tvärbranta sidor i Negevöknen vid Döda havet i Israel. En traditionell heroisk beskrivning av Masadas historia, som idag är ifrågasatt, spelar en viktig roll i det moderna Israel. Masada har blivit en samlingsplats för sionisterna och är även en av Israels stora attraktioner. Låt mig citera från Wikipedia:

Under åren 161-143 f.Kr. byggdes ett litet fort på krönet av klippan. Åren 37-34 f.Kr. lät Herodes den store bygga ett palats i ena änden av höjdplatån och såg till att resten blev väl befäst. Fästningen mäter över 700 meter från norr till söder och över 350 meter från öster till väster.

Under det judiska upproret mot det romerska styret erövrades Masada år 66 e.Kr. från romarna. År 72 började en romersk armé på 15 000 man, tionde legionen, under ledning av prokuratorn Flavius Silva att belägra fästningen där det då fanns nära 1000 män, kvinnor och barn. Männerna i fästningen tillhörde seloterna, som var en judisk gruppering med oförsonlig inställning till romarriket. När romarna år

73 slutligen kunde inta Masada fann de alla döda utom två kvinnor och fem barn som hade gömt sig djupt ner i en grotta.

Enligt den traditionella historieskrivningen som baseras på den samtida judiske historieskrivaren Josefus beskrivning av Masadas belägring och erövring valde försvararna att begå kollektivt självmord hellre än att hamna i romarnas händer. I nyare forskning har dock andra teorier framförts beträffande orsaken till försvararnas död.

Masada i det moderna Israel

Masada har, baserat på den traditionella heroiska historieskrivningen, blivit en symbol för det judiska motståndet mot allt främmande herravälde. Tidigare (intill mitten av 1980-talet) svor vissa soldater sin ed vid Masada, men det är en tradition som numer avbrutits, bl.a. mot bakgrund av inställningen att man inte i första hand skall "dö för sitt land", utan leva för detsamma (tvärtom är det den ev. fienden som skall dö).²

² <http://sv.wikipedia.org/wiki/Masada>

GUD KROSSADE JUDENDOMEN

År 73 e.Kr. var judendomen krossad och templet förstört. All inredning i templet hade antingen förstörts eller fraktats till Rom.

Judendomen var nu hänvisad till synagogorna i de olika nationerna där det bodde judar, och ledarna av synagogsystemet fortsatte att förkasta Jesus som Messias och bedrev en grym förföljelse mot kristna judar och hedningar.

Den kristne som stöder den politiska staten Israel och kallar sig själv för kristen sionist är Guds fiende! Det de säger är i själva verket att när Jesus dog på korset, dog han inte för det judiska folket utan för hedningarna. Detta är en förolämpning mot Gud Allsmäktige och en otäck förnekelse av det lidande Jesus uthärdade på korset!

JUDENDOMEN ÄR DÖD!

“Då sade Petrus till dem, uppfylld av helig ande: "I folkets rådsherrar och äldste, eftersom vi i dag underkastas rannsaking för en god gärning mot en sjuk man och tillfrågas varigenom denne har blivit botad, så mån I veta, I alla och hela Israels folk, att det är genom Jesu Kristi, nasaréens, namn, hans som I haven korsfäst, men som Gud har uppväckt från de döda -- att det är genom det namnet som denne man står inför eder frisk och färdig. Han är 'den stenen som av byggningsmännen' - av eder själva - 'aktades för intet, men som har blivit en hörnsten'. Och i ingen annan finnes frälsning; ej heller finnes under himmelen något annat namn, bland människor givet, genom vilket vi kunna bliva frälsta.” (Apg. 4:8-12)

Kom ihåg att det inte är så viktigt hur du börjar din bana som kristen, det är viktigare hur du avslutar den!

HAR DU ETT ÖRA ATT HÖRA MED?